

lig skal se det endelige indhold, før vi tager endelig stilling. Men der er jo en fase imellem, og det er jo den, Socialdemokratiet undlader at tage stilling til; der er en fase imellem, hvor man diskuterer det her.

Vi melder os ud, hvis vi ikke kan finde ud af, om vi synes, vi godt vil være med eller ikke være med, eller arbejde på at være med eller ikke være med. Jeg siger: Arbejde på at være med eller ikke være med. Det betyder også, at vi dermed skal give vores mening til kende.

Dermed også til fru Susanne Clemensen: Jeg tror, det er rigtigt, at under forudsætning af at vi meddeler, at vi synes, det her er en vigtig sag, som vi godt vil arbejde på at Danmark også bliver deltager i, jamen så vil de andre også blive det. Og det er en forudsætning for, at vi får indflydelse.

Så synes jeg, at det er lidt hyklerisk, at de mange, der har stået heroppe og snakket om forbeholdene, står og siger, at vi ingen indflydelse får eller noget som helst, i stedet for at erkende, at nu har vi forbeholdene, og hvis vi skal maksimere vores indflydelse i den her situation, er det jo klart, at så forudsætter det, at vi går hen og tilkendegiver, at vi har til hensigt at arbejde på det her og være med på nogle forslag. Hvis ikke vi gør det, er vi uden for indflydelse.

Jeg vil da også godt kvittere for, at fru Susanne Clemensen sagde: O.k. det er konsekvensen, når vi har forbeholdene, og hvis vi skal maksimere indflydelsen, betyder det også, at vi så skal ind og sige, at vi synes, vi godt vil arbejde på at være med. Og som jeg sagde før, betyder det ikke nødvendigvis, at vi har sagt ja til hele indholdet. Vi skal se det først, men det er vigtigt, at vi siger, hvad retningen er.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Knud Erik Hansen, om det er rigtigt, at jeg hørte SF's ordfører sige: Det ville være bedre, hvis vi var helt og fuldt med? Det ville være lettere for os at påvirke, vi ville få mere indflydelse, vi ville kunne gøre vore synspunkter bedre gældende, hvis vi var helt med, hvis ikke vi havde dette forbehold. Var det det, jeg hørte?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gerne spørge hr. Knud Erik Hansen: Det der med en samlet politik, er det ikke et lidt risikabelt projekt at kaste sig ud i? En samlet po-

litik på det her område fra EU's side kommer jo til at hænge sammen med Fort Europa, og det vil sige, at noget af det ikke bliver sjovt. Noget af det bliver f.eks. restriktivt over for flygtninge.

Så tror jeg, at det faktisk er klogere, at man siger, at hvis der kommer nogle enkeltforslag, som forbedrer flygtninges og indvanderes rettigheder, så kan vi forhandle en aftale. Men at gå ind og deltage i forhandlingerne om en samlet politik i EU på det her område tror jeg godt nok, det må jeg sige, ikke er særlig kløgtigt. Det kan nemt bringe SF ud i noget snavs, vil jeg sige. Og det ønsker jeg jo ikke skulle ske, naturligvis.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg kan se, at hr. Keld Albrechtsens omsorg nu ikke kun omfatter regeringen, men også SF.

Men det er klart, at det, der er nyt, og det, vi har i spil nu, og det, vi debatterer nu, som vi har opfattet det, er klart asylsystemet, og det er rettigheder for tredjelandes statsborgere. Det er det, vi udtaler os om. Det er her, vi ser, at der er nogle væsentlige samlede udspil på vej, hvor vi kan se nogle positive tendenser, som er vigtige for at løse det problem for tredjelandes statsborgere og for flygtninge. Det er det, vi udtaler os om, og det er den samlede pakke, vi udtaler os om, og det er det, vores beslutningsforslag går på.

Vi har ligesom Enhedslisten nogle gevaldige problemer med Fort Europa og med andre dele af indvandrerpolitikken. Vi har heller ikke udtalt os om det økonomiske i indvandrerpolitikken; det er en helt anden diskussion. Men det, der har været vigtigt i den her sag, er, at EU er i gang med noget, der kan sikre asylansøgere og tredjelandesstatsborgere nogle minimumsrettigheder, og det er en samlet pakke, som vi tror, vi må tage stilling til.

Dermed er det her også en kommentar til Enhedslistens forslag, fordi vi tror, at det er klart, at det bliver en samlet pakke. Sådan er virkeligheden. Og der kan det godt være, der er nogle enkelte ting, vi ikke kan lide. Hvis den samlede pakke er til fordel for flygtninge og indvandrere, så tror jeg, at vi så vil vurdere den samlet og se, om det er væsentligt, at Danmark tilslutter sig den.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige: Jamen det er rigtigt. Det behøver jeg da næsten ikke stå heroppe og sige. Det er da klart, at jeg kan læse ud af Traktaten, at hvis vi var fuldt med uden forbehold på det her område, så havde vi også